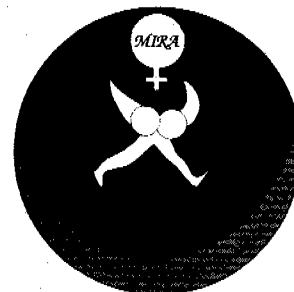

MiRA Ressurssenter for innvandrere- og flyktningkvinner jobber for å bedre innvandrere- og flyktningkvinnens levekår i Norge. Vi tilbyr juridisk bistand, krisehjelp og veiledning, kurs og seminarer, og er et generelt møtested for minoritetskvinner i Norge. MiRA-Senteret arrangerer kulturelle og sosiale aktiviteter og jobber aktivt for å opprettholde og utvide et nettverk av minoritetskvinner i Norge og internasjonalt. I tillegg til våre faste tjenester og aktiviteter driver vi en utstrakt informasjonsvirksomhet som er rettet både mot innvandrere- og flyktningkvinner og mot samfunnet ellers. Vi utgir to ganger i året tidsskriftet MiRA. MiRA-Senteret er det eneste i sitt slag i Norden.

Kommunal og regionaldepartementet,
v/ Kenneth Adale Baklund,
P.boks 8112 Dep.,
0032 Oslo

KOMM. OG REG. DEP
12 APR 2005
04/3411-52
Ark. 531.1
Avd. INN / PRE / KAS

Oslo, 11. april 2005

Høring: Ny utlendingslov. Kommentar fra MiRA Ressurssenter for innvandrere- og flyktningkvinner

MiRA-senteret takker for anledningen til å kommentere lovutkastet og for den utsatte fristen til å kommentere deler av det foreslåtte regelverket.

MiRA-senteret er på lignende måte som lovutvalget og Departementet bekymret for jenter som utsettes for tvangsekteskap og jenter og kvinner som utsettes for vold og overgrep fra norske menn så vel som fra menn og gutter fra minoritetsmiljøer i Norge.

Vi er imidlertid av den oppfatning at slike typer overgrep må forfølges gjennom straffeloven og gjennom tiltak fra det offentlige (og frivillige organisasjoner) som informerer aktivt om følgene av slike lovbrudd. Informasjon om vold mot jenter og kvinner må inn på alle nivå av samfunnet, i utdanningssystemet, i helse- og sosialsektoren, i frivillig sektor, hos utlendingsmyndighetene og i utenriksforvaltningen. Norske og utenlandske jenter og kvinner har krav på beskyttelse mot vold fra menn bosatt i Norge og vold foregått i utlandet skal følges opp av straffeloven og i bestemmelsene om ekstra-territorial lovgivning.

Vi er derfor i mot at mistanker om vold og overgrep skal lovfestes gjennom utlendingsloven, som vi for det første mener ikke hører hjemme der men i straffeloven. De foreslåtte lovtekster vil heller ikke muliggjøre en reell beskyttelse av jentene og kvinnene. Vi foreslår heller at vi får en utredning om hvordan minoritets- og utenlandske jenter og kvinner kan beskyttes gjennom straffeloven, andre deler av lovverket og gjennom en generell opprustning av beskyttelsesmekanismene.

Til lovutkastets:

§ 9, tredje ledd og 58, fjerde ledd og 95 og 96:

Her skal søker ikke få visum om de kan risikere vold og oppholdstillatelse skal nektes dersom det er en fare for at søker kan utsettes for vold. Vandelsopplysninger skal kunne innhentes og brukes for å nekte kvinnen visum eller opphold.

MiRA-senteret er av den oppfatning at dette er en helt urimelig framgangsmåte, og rettslig sett en uholdbar måte å forhindre vold mot kvinner på. Slik reglene nå er foreslått vil de gi politiet og andre myndigheter svært vide fullmakter til å avslå søknader fra kvinner, og par som ønsker å ha et samliv sammen.

MiRA senteret er derfor i mot disse lovformuleringene og ønsker dem tatt ut av utlendingsloven.

§ 62, annet ledd, og § 66 fjerde og femte ledd.

Oppholdstillatelse skal nektes søker hvis referansepersonen ikke samtykker i at søkeren gis tillatelse eller dersom det er grunn til å anta at ekteskapet er inngått mot en av partenes vilje. Oppholdstillatelse skal heller ikke innvilges før referansepersonen har returnert til Norge og har vært til intervju hos utlendingsmyndigheten. Det kan gis utfyllende forskrifter om gjennomføringen av et slikt intervju.

MiRA-senteret vil bemerke at det allerede i dag er straffbart å tvinge noen inn i ekteskap. Det sier seg selv at følgen da blir at oppholdstillatelse pga ekteskap ikke innvilges. Vi er av den oppfatning at informasjon om bestemmelser mot tvangsgifte også bør deles ut på relevante ambassader når søknader om opphold blir innvilget der. Ambassader bør kunne gripe inn der om så er tilfelle. Vi skjønner hensynet bak å innkalle referansepersonen til intervju før oppholdstillatelse innvilges til ektefelle, men vi er samtidig svært bekymret for at denne formaliteten kan ta lang tid i et tregt byråkrati for personer som ikke er i en tvangssituasjon. Vi tviler for øvrig på om denne bestemmelsen kommer til å hindre tvangsekteskap og tror på mer informasjon og tiltak i Norge for de som utsettes for dette.

MiRA-senteret er i mot at de nevnte paragrafer tas inn i lovteksten. Vi mener at det i forskriften bør refereres til hvilke lovparagrafer som kommer til anvendelse i straffeloven ved tvangsgifte, og at rutiner hos ambassader og konsulater innskjerpes for å informere om hvilken beskyttelse Norge kan gi om dette skulle være tilfellet.

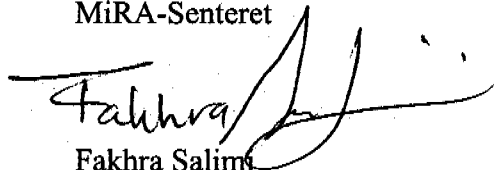
§ 37, annet ledd

Her framgår det at arbeidsgivere som grovt eller gjentatte ganger bryter regler som skal verne om arbeidstakers lønn- og arbeidsvilkår, ikke lenger kan søke om arbeidstakere fra utlandet. Utenlandske statsborgere skal ikke kunne søke om arbeid hos vedkommende og vil ikke få innvilget oppholdstillatelse.

MiRA-senteret er også her bekymret for den effekt denne regelen vil ha. Vi synes også her at det er straffeloven som bør komme til anvendelse, og ikke spesielt utenlandske statsborgere som skal gås etter i sømmene. Vi er bekymret for at denne regelen heller blir brukt mot utenlandske søkere enn å straffeforfølge norske lovbrøtere.

MiRA-senteret anbefaler at retningslinjer om arbeidsgivere forskriftsfestes med henvisning til hvordan rettergangen mot dem som bryter loven angis.

Vennlig hilsen
MiRA-Senteret

Fakhra Salim
Leder

(sign.)
Turid Heiberg
Rådgiver